

***Buxus microphylla* 'Faulkner'**

Synonim lac.: *Buxus sempervirens* 'Faulkner'

bukspan drobnolistny 'Faulkner'

Długowieczny, zimozielony krzew o gęstym, kulistym pokroju i wolnym tempie wzrostu, uzyskany w 1970 roku w USA. Krzew dorasta do 1-1,2 m wysokości. Intensywnie zielone, skórzaste blaszki liściowe przypominają trochę liście borówki czerwonej, są całobrzegie, zaokrąglone, z wierzchu błyszczące, od spodu matowe, zimą przebarwiają się na brązowo. Niepozorne kwiaty są małe i drobne, żółte, pozbawione płatków, wyrastają z kątów liści. Kwiaty są rozdzielnopłciowe, zwykle kwiat żeński otacza kilka kwiatów męskich. Kwiaty rozwijają się od końca marca do początku maja, są miododajne, wabią liczne owady, wyraźnie pachną, chociaż zapach ten raczej nie należy do przyjemnych. Małe i niepozorne owoce po dojrzeniu „wystrzeliwują” twarde, czarne nasiona na odległość nawet kilku metrów. Jest to jedna z najpopularniejszych obecnie odmian bukszpanu. Dobrze rośnie na większości przeciętnych gleb ogrodowych o pH obojętnym lub zasadowym, nie lubi jedynie gleb zbyt piaszczystych, kwaśnych oraz podmokłych. Najlepiej rozwija się na podłożach żyznych, ciepłych, przepuszczalnych, umiarkowanie wilgotnych. Krzew tolerancyjny w stosunku do światła, mało wrażliwy na zanieczyszczenie powietrza. W przypadku uprawy na stanowiskach silnie nasłonecznionych krzewy warto na zimę okrywać (cieniować) siatką szkółkarską, zwłaszcza we wschodnich rejonach kraju, gdzie przeważa klimat kontynentalny i rośliny są narażone na przemarzanie. Powszechnym szkodnikiem bukszpanów jest miodówka bukszpanowa, mszyca powodująca wybrzuszenia liści. Zwalczamy ją opryskując jednym z dostępnych w handlu preparatów o działaniu węgelnym. Krzew polecany do tworzenia niskich żywopłotów, obwódek oraz małych form strzyżonych.

autorzy: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

grupa roślin	liściaste
grupa użytkowa	liściaste krzewy
forma	krzew
siła wzrostu	roślina wolnorosnąca (kartowa)
pokrój	kulisty
docelowa wysokość	od 1 m do 2 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście zimozielone
rodzaj kwiatów	pojedyncze
barwa kwiatów	żółte
pora kwitnienia	marzec kwiecień maj
nasłonecznienie	stanowisko cieniste stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn zasadowy
rodzaj gleby	przeciętna ogrodowa
walory	ciekawyy pokrój odporność na zanieczyszczenia ozdobne z liści/igieł roślina miododajna roślina zimozielona

zastosowanie

ogrody przydomowe
parki
zieleń publiczna
żywoplot
ogrody skalne
rabaty
pojemniki
w grupach

nagrody

Award of Garden Merit w 2012 r.

strefa

6a

autorzy: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

